

Filocalia: Definiție, istorie, sursă

Muți cred că Filocalia este o carte scrisă de Sfântul Nicodim Aghioritul. De fapt, această carte, în această înțelegere, nu există.

Filocalia este o culegere de texte de sfinți aparținând tradiției isihaste care în ediția sa originală a cuprins 36 de autori care au trăit între secolele 4 și 15. Cei care au alcătuit această primă ediție - numită și Filocalia greacă - au fost sfinții Macarie Notara, episcopul Corintului (1731-1805) care a ales materialele și Nicodim Aghioritul (1749-1809) care le-a verificat și diortosit.

Sursa

Materialul ales de sfântul Macarie Notara a fost cules din biblioteca mănăstirii Vatoped – mai exact din codicele 472 (sec. XII), 605 (sec. XIII), 476 (sec. XIV), 628 (sec. XIV) și 629 (sec. XV). Acesta predă în 1777 materialul sfântului Nicodim când se întâlnește cu acesta la Kareia.

Prima ediție

Într-un final prima ediție apare în 1782 la Veneția într-un singur volum de foarte mari dimensiuni cu titlul «Φιλοκαλία τῶν Ἱερῶν Νηπτικῶν συναρτισθεῖσα παρὰ τῶν Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν ἐν ᾗ διὰ τῆς κατὰ τὴν πράξιν καὶ θεωρίαν ἠθικῆς φιλοσοφίας ὁ νοῦς καθαίρεται, φωτίζεται καὶ τελειοῦται». Din acest titlu, a rămas în istorie doar primul cuvânt: Filocalia – care se traduce prin „iubire de frumos, de bine”.

Filocalia rusă

Edițiile următoare au fost împărțite în 5 volume pentru a reduce dimensiunile cărții. Datorită succesului extraordinar al culegerii, la numai 11 ani de la apariție – adică în 1793 – Sfântul Paisie Velicikovski o traduce în slavonă sub numele de Dobrotolublye, scoțând anumiți autori pe care îi socotește ca având o învățătură prea înaltă pentru pregătirea duhovnicească a poporului rus din acea perioadă. Exemplul clasic sunt Sfinții Ignatie și Calist Xanthopol. Pe de altă parte, adaugă alte materiale cum ar fi din Sfântul Antonie și Sfântul Isaia traduse din latină. O primă ediție rusă a fost scoasă de Sfântul Ignatie Brianchianinov în 1867. De asemenea, mai apoi, Sfântul Teofan Zăvorâtul o traduce în rusă, punându-și la fel amprenta asupra ediției sale din 1877 eliminând anumite texte și introducând altele. Edițiile ruse variază între 5 și 7 volume.

Filocalia românească

Ediția românească este și cea mai completă, din 12 volume, alcătuită de părintele Dumitru Stăniloae care a început publicarea ei în 1946 incluzând sfinți mari cum ar fi Sfântul Ioan Scărarul, Sfântul Dorotei de Gaza, Sfântul Isaac Sirul și alții. Dincolo de bogăția de autori din Filocalia românească, valoarea acestei ediții este crescută și de bogatele comentarii de subsol făcute de către părintele Dumitru Stăniloae, expresie a unei experiențe îndelungate în căutarea lui Dumnezeu, ajutându-l mult pe cititor în descifrarea sensurilor adânci ale Filocaliei.

Filocalia în engleză

Ediția engleză cea mai completă, după o traducere parțială în 1951-54 a primelor două volume a ediției Sfântului Teofan Zăvorâtul, apare începând cu 1979 într-o serie de 5 volume din care au apărut doar 4 și se bazează pe a treia ediție Greacă

din 1957. Ediția engleză apare sub conducerea mitropolitului Kallistos (Ware) de Diokleia.

Concluzie

Uitându-ne în spate, Filocalia a exercitat o influență mult mai mare decât oricare altă carte, în afară de Biblie, în istoria recentă a Bisericii Ortodoxe.

În fotografia vedeți manuscrisele pe pergament și pe hârtie estică (din cârpe) de la mănăstirea Vatoped, Muntele Athos care au fost folosite la baza Filocaliei. Cartea tipărită din fotografia este prima ediție a Filocaliei.

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ
ΤΩΝ ΓΕΡΩΝ
ΝΗΠΤΙΚΩΝ
ΣΥΝΕΡΑΝΙΣΘΕΥΣΑ
ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΑΓΓΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΩΡΩΝ
ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

ΕΝ ΚΑ.
Δοξ. α. ε. τω Πάτρι & Θεώτα Ηρώα Φιλο-
καλία εως εκδωρεται. φανίσην. & τολαύται.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΝ ΟΤΙ ΠΑΙΣΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ
ΝΤΩ ΔΕ ΠΡΩΤΟΝ ΤΗΟΙΣ ΕΚΔΩΘΕΥΣΑ

ΔΙΕ ΔΑΒΑΝΗΣ
ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ. ΚΑΙ ΟΣΟΙΣΤΕΥΣΕΤΟΣ ΚΕΙΣΤΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΤΡΟΓΟΡΔΑΤΟΥ
ΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΧΩΝ ΟΥΚΕΛΙΑΝ.

αψβ **ΕΝΕΤΗΣΙΝ. 1782.**
ΠΑΡΑ ΑΝΤΩΝΙΟ ΤΩ ΕΣΤΟΛΙ.
CON LICENZA DE SUPERIORI, E PRIVILEGIO.

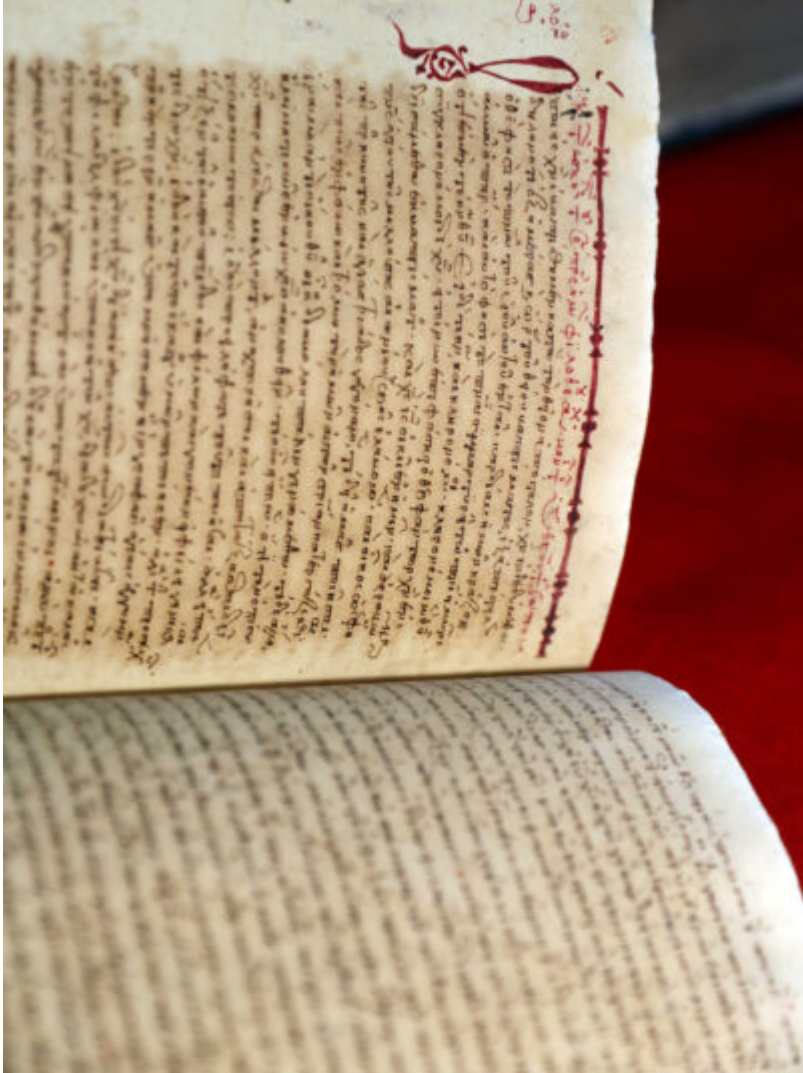
ΙΦ
Τ
Ι

ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ καθαροῦ
θεοῦ, ἀποκαταστήσει ἡμᾶς· μετὰ τὴν σὴν χρεῖαν
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σου· μετὰ δὲ ἰσοδότην χρεῖαν σου τίθητι
παραδέξασθαι· ἀλλὰ ἠθέλησον ἐν μίῳ μετρίῳ· ἵνα ἔχῃς
δοῦναι αἰτοῖς χρεῖαν ἔχουσιν· ἐν χάριτι τοῦ κυρίου
καὶ ἐν δικαιοκρατίᾳ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἁμελῶς·
τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀββατίαν φάνου·

Πρὸ πάντων χρεῖαν μετρίαν ταπεινοφροσύνην·
ἐν παντί τοῖς μοιούμενοις· ἐν οἷο δὲ ποτε λόγιον
ακούω μετὰ ἑξῆς τοῦ συγχώρησον· διαφάρτησται
πάντοφροσύνη, πάντα τοῦ ἄχθρου καὶ ἀμτι
κειμένου διαφείρονται ἄθικ· μετὰ τὴν σὴν
σφάλτον ἐν παντί ἐργασου· ἵνα γὰρ καὶ ταρῶσ
ἐν τοῖς λογισμοῖς σου· ἔχε το πρὸς σωτῆρος σου
σκῆθροπον· πρᾶον δὲ μετὰ χεῖρων ἀδελφῶν
ἵνα οὐ φόβος τοῦ θυῦ παρὰ μέμνησιν· ἐὰν ἀπὸ

αὐτὸς ὁ πᾶσι σωζόμενος
 τῶν κτλ. ἕως τῶν ἁγίων
 πνεύματος. ἀλλὰ τὸ πᾶσι
 ἡμεῖς ἡμεῖς τὸ κατὰ ἡμᾶς.
 καὶ τὸ πᾶσι ἡμεῖς ἡμεῖς
 πᾶσι ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

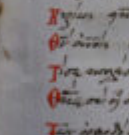
Εὐχὴν ποιῶν. ἡν ἴσθι ἀποδοῦναι. καὶ ἐκδοῦναι
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.

Εὐχὴν ¹
Εὐχὴν **Εὐχὴν** **Εὐχὴν** **Εὐχὴν**
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.

Εὐχὴν **Εὐχὴν** **Εὐχὴν** **Εὐχὴν**
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.

Εὐχὴν **Εὐχὴν** **Εὐχὴν** **Εὐχὴν**
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.

Εὐχὴν **Εὐχὴν** **Εὐχὴν** **Εὐχὴν**
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.
καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι. καὶ ἀποδοῦναι.

Ι

ιρα ζωθω του πικρου του βασιου
 τω βασι του συγραφο οτι αι τει χειρ
 ηι τω φκοσι τω σφρακε φαι και τω αβ
 οτος σιω πικρα τωρι πολλω υπο
 ζη γκοσι του χριστου μου περι ακ και
 ερι τωρθω φαρ το λωρ του του ηρω του
 ερι τωρ τριωρ λωρα μεωρ τωσ φλησ
 χισω θω τω υποθε στω του βιλίου
 ησ ελωινο μδμ. **Χ** ποδε αλωρ πριω
 σιω εγραφη: **Ι** αλωρ τει φηρι
Ι αμαρκοσ θωρα και ιω αμνημα
 ακωω στω τε λωρ και
Ι μακαριω τε πρσο ομ εφω η αυ ττω
 αρω μαρκοσ του δια μασκ ηρου πε τρω
Ι ωρθω τωδε τριωρ αρχιερεσω
Ι ρω αλωρ μδμ σιω ηρεσω μ τω λοσω
Ι ποδε στω βουλη ω φη λησω μδμ αλωσ
Ι ε ηφω αι πω ερι του οδω λωσ λοστω
Ι ωσ και ει πω οδε διδασκει η
Ι σωλωρ και τωρε κτωρ μεσω προση
Ι αι πωσ αρηρε κει κτωρ τοε κει μοι
Ι και ουδαμωσ μεττω τωρ τοιουτ
Ι ρωσ αρηρε αλω μελωσ διασ
Ι αι κει μοι μδμ βρω βισω υπηρ χει
Ι κωσιε πω ιλω μαρα ζωρε ττω
Ι αι προ του τωδε εικοσι η κει χαρ

ro.asceticexperience.com